

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.
Helyes kifizetés ellenében, előfizet
juttat. kifizet:
Egyes évre . . . 6 Ft — kr.
Fél évre . . . 3 — „
Negyed évre . . . 1 — „
Egyes szám ára 4 kr.
A lapot a kiadóhírdetéseiben és
Gross G. látogatásjuttatásán.

Bérmunkások levelek nem
fogadjatnak el.

HÍRDETÉSEK DÍJA.
2 határozott dírmunkásor v. annak
helyén 7 kr. Nagyobb és több-
szori hirdetéseknek kétféleképpen
Minden egyes hirdetésnap után
még külön 40 kr. befizetendő.
Nyitóléti költségek 20 kr

Hirdetések és nyitóléti cikkeik
dija előre fizetendő.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI LAP.

Megjelenik hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

HÍRDETÉSEK ELŐFIZETÉSE: Brassóban a kiadóhírdetéseiben, Kolosvároza 10. sz. a., — Budapestben: Eötvös Bert, Goldberger A. V., Mezei A., Schwarz Gy., — Bécsben: Danneberg J., Hasenstaedt és Vogler, Schalks Henrik. — Berlinben: Mann Radolf, Frankfurtban: Danks G. L. és Társa. — Hamburgban: Károly és Liebmann úrakkal hirdetésjuttatás.

Szerkesztői iroda,
ahová a lap szállása részét illető kérésben, információk:
Brassó, Kolosvároza 26. sz. a.

Szerkesztő: János
Roszdani János
Főmunkatész:
Dr. Létmányi Nándor

Kiadóhivatal,
ahová az előfizetési pénzek és hirdetési díjak küldendők:
Brassó, Kolosvároza 26. sz. a.

Kossuth Ferencz körülton.

Brassó, nov. 9.

(L) Kossuth Ferencz elhatározta, hogy az ország nagyobb városait meglátogatja. Nincs kifogásunk ellene, hiszen a népszerűség élvezete nem a legutolsó gyönyör.

A fiatal Kossuth körja, melyet Czeglőn kezdett meg, valóban nem egyéb, mint a szélsőbal kétségbeesett ündösötési kísérlete. E' me nemel az öreg Kossuth neve — melyről már előttem annyit visszacsátolt izek — a kortes-zászló, s az ifjú Kossuth pedig a reklam-kocsi vonásának szerepére beugratott igaz erő. Kár, s önmaga iránt elkövetett nagy hiba volt pedig, hogy beugratni engedte magát a pártkattikai műveltebe: e hiba keserűen megbosszulhatja magát.

A nép előtt a beavatatlank tömege előtt úgy tünik fel a dolog, hogy Kossuth Ferencz akarja a körülton elfogadni a nemzet hódolatát. A magyar nép pedig, meg tömegében is józan titelttel bír, melyet hosszú időre megtévesztési nem lehet az igazság dolgában. Az igazság pedig — s ezt az ifjú Kossuth, mint világiat értes ember maga is legjobban megértheti — hogy valóban csekély egyéniség az, ki meg semmi egyéb, mint apjának törvényes fia. Lehet, s mondják is, hogy idővel Kossuth Ferenczből egyéb is válik. Felteszék feljogosítottak bennünket arra, hogy tőle a házára, nemzetre nézve hasznos tetteket várhasunk.

De hát ma még politikai tekintetben semmi, ezt tudja minden ember; eszes ember, egy gyár igazgatója, a milyen szép Magyarországon elég van, politikai nagyra-vágás nélkül, a kik azonban belátják, hogy ha megváró politikuskok gyanút akarnak ünnepelni nyakat e nép által, előbb megváltó tényeket kellene végrehajtaniuk. E kényszerűség alól Kossuth fia sincs kivéve, s így ha ő mégis ily diadalmi körülton megy, oly szublen tünik fel a nép előtt, mintha ő még csak ezután következendő érdemei már előre akarná ünnepeltetni, egy még nem létező tőkének kamatait naív módon már most behajtani. S a mulattalant bekövetkező észreveszés a nép körében keserűen megbosszulhatja magát Kossuth Ferenczen.

Ezt észreveheti, beláthatja maga is. De hát csak az ő baja, ha a szélsőbal reklam-ségletének felvitelét engedte magát. E tisztelt párt már úgy látszik, végleg lemondott saját elvei hódító képességének reményéről, s mindent a Kossuth nem várszától vár. Most megteszi a régi várszós névvel érkező új jövevényt pártvezérnek, s őt felhasználva, valóságos országfelfalioritál ezáltal bíró orgiákat rendez a ki-egyezés ellen, s az őt körülvevő stréberek a Kossuth-néző egykori nagy fényt akarkák újra felragyogtatni, hogy abban ők sütkészessenek. Mi sajnáljuk, hogy Kossuth Ferencz nem dobta oda a serpenyőbe a magyar politika aktuális kérdését, a mivel pro és kontra ma számolni lehet, hanem e

helyett a közjogi kérdéseket tolja előtérbe, melyeknek vitatásának követeli senki sem.

Ha Kossuth Ferencz őszintén megizente a közjogi háborút, jól tette; ez joa örök-ségével fogva. A kérdés csak azon fordul meg, hogy a magyar közvélemény milyen súlyt tulajdonít ennek a kijelentésnek.

Ma a magyar politika Kossuth Ferenczel nem számolhat egyelőre, mint a mindennapi élet a gazdaság örökösökkel számolni szokott. Ha építeni tud, a magyar politikai faktor lesz, de addig, a mely a diskusszió meddő tere marad, ne kívánja, hogy feltsnk tőle államunk szilárd alapját, a kiegészést.

Ha Kossuth Ferencz alapos ismerője a magyar közéletnek, megtanulhatta, hogy a szép beszédnek malmai mily lassan, de biztosan örömlnek.

Mi ezt a sorsot nem kívánjuk Kossuth Ferencznek. Óvja meg tőle azzal szelleme!

Belföld.

"Köszöni futó-hírnek" A szabadelvű pártak egyik, közönséi kormányzati működése és tapasztalat alapján leginkább megköltendő vezető tagjának alább következő nyilatkozatát a "Pester Correspondenz" tudósításának megörökösön konstálják a fuzióról torzított hírek teljes valódságát. E hírek oka egyszerűen abban van, hogy azon a részen, a mely az egyházi-politikai kérdésben egyenes ellemrendőbe helyezkedett a nemzeti reformárit akaratával, most más nevet szeretnének adni a szabadelvű párt önálló nyelvének. Ezzel azonban mit sem változtatnak a tényen, hogy azoknak az ellenzék képviselőinek a vá-

TÁROZA.

Ut a felfhomályban.

Írta: . . .

A mikor úgy végignézt a multon, valóban elcsúszott a svárgósló, a mit eléje tárult. A hosszú hét éves multon nincs egy zóla, piléna, a hová a napárag csak vedeltemi tedt volna be. Üres, terméketlen taló, a hol még hervadt virágok sinecsnek.

Szávét előzta valami végtelen keserőség, a minék nincs neva, nincs nagysága. Láttá magát mint fiatal lányt, a mikor gond nélkül, örömmel szaladt végig a gyepes prízson, csak azért, hogy szaladjon. Igaz, hogy még akkor volt, a mikor az egész vármegyében a legszebb lány volt. A mikor végiment a kis mezőváros utzáin, hallopta, a mint a mellette elmenők suttogták: „Itt megy a szép Edith."

Ezek az idők már régen elmúltak. Ezeknek aranyos, napos ragyogó emlékei nem tudták feljeleni azt a keserő eselődést, a mit hát hosszú év óta nem hogy elfelejtett volna, de az évek multával mindinkább erősebb lett. Azok közé a leányok közé tartozott, a kik a háziasat problémájának megoldását a lélek találkozásában lájták. Azt hitte, hogy saját lélekének pendanta van

valahol és hogy az a lélek jön el érte egykoron. És tudta, hogy azt igazán és mélyen fogja szeretni mindig és mindörökké.

Száveken egész világát ajándékozta ő fájának. Lelkét, egész gondolatvilágát, minden ösztön-ségével, nyíltságával. És hosszú, hosszú ideig úgy tudta belátni, hogy eselődött. Kereste őt magában, lelkeben a hibát és nem tudott egyebet tenni, mint sírni, zokogni. Napokon, heteken keresztül elgondolkodott egy semmireg. A sok aprócsopord dolgokból kezdte, a mik együgyűnek éppen semmit sem jelentettek, lecsúszkint neszegtek a tévedések nagy halmozása és tisztán állott előtő a tény: nem szereti fogat Lelkének egész hiszékenység, gondolatvilágának minden egyes fázis-felállatát e gondolat ellen, de hiába volt minden küzdelem. Azt észrevette, hogy lelke már nincs, gondolatvilágát megszűnt és lett belőle gőz, a mely mindennap elvezti a maga kisabot munkájá.

A férj nem volt észre semmi. Nem érte, hogy a esők nem olyan forró, nem tapasztalta, hogy az ölelések hidegebbek és hogy a szép-esszony aranyos kedélye halgatag, melancholikus lett és csak akkor vidul fel areza és halja eszengő kezegását, a mikor társaságban vannak. Dolgoz gondolat volna még almban is arra, hogy ez talán nincs is egyebet, csak azért, hogy a világ, az a rossz nyelvű világ ne gondollansan semmi. Közönséges nyárpolgár volt, a ki egyszerűen azt

az elvet vallotta házasságáról, hogy végre is hozzászokik az ember egymáshoz. Hogy lelke, gondolatvilága van egy asszonnyal! Mire jó a?

Pedig Edithnek nagy és nemos lelke volt. Mikor így végig neztet elhúzódt elétén, önkéntelen eszébe előtt a gondolat, hogy azt t-lán még sem érdemelte meg. Pedig úgy tudott volna még egyebet, csak lett volna kit. Ha a tükörbe nézett! minden hüsig nékkel beavallta magának, hogy még mindig szép. Szépség, nyulnak asszony volt. Beszédre, barna szemében egy élet előz regéje csillámlott, míg a gis dombori hőlökán az a sajátóság nyugodtan látszott, a mi a legértesebbben a fatalitásra ögö következtetiti. Kedves arczán az élet piros gyönyörűség, szépsége inkarnáció a esokra vágyódás vakmerősége.

Az egyik joron egy fiatal ember fedezett fel a többi tucatfeztár között. Felitt nek, hogy nem olyan, mint a többi. Egy valóságos apostóf volt, melynek minden vonása látni lehetett a kimívelt eszt, a meges szépműveltségét. A szép Daresyji Béla csak az eszt emberek közé tartozott, a kik úgy veszik az életet, a mint van. Alhoz semmit hozzatenni, abból semmit el nem venni. És e mellett nyíltsággal, egyenes lélek, a ki őszinte egészen a garaboncság. Béla is szerette a lélek problémát feljelenitni, mi volt tehát természetesen, mint hogy legszívesebben beszélt Edithről. Eléinte azt hitte, hogy az asz-

lasztói is, a kik a reformok ellen szavaztak, határozottan a reformok mellett nyilatkoztak, melyek legközelebb már szentesítettnél is fogunk; hogy továbbá ugyanezen ellenzéki választók a szabadelvű párt és e kérdésben vele egy véleményen lévő ellenzéki elvtársak által sürgősen követelt közgazdasági reform szükséges volta mellett foglalnak állást. Tehát csak a következő, a további parlamenti működésre orvoslóan érvényes lehet konstatación. Választók akaratuk érvényes lehet szabadelvű pártba visszavonásuk az egyházpolitikai kérdés miatt ideiglenesen kitépelt képviselők. Ezekről más, eddig pártunkon kívül, a szabadelvű érzelmi képviselők belépése is erősen fogja a szabadelvű pártot mindenesetre biztosított önálló függetlenségében. Egyen nemzeti párti képviselők mennyiben vesznek részt maguk részéről a pártviszonyok elkerülését, természetes megváltozásában; erre nézve a nemzeti pártból kitépelt képviselők saját nyilatkozatai fölöslegessé tettek minden kommentárt.

Tanulások.

Brassó, nov. 9.

(I.) A megtorlás politikája sohasem az igazság politikája, mert a ki mindenórán bosszút akar állni — főleg képzelt sérelmekért — azt tetteiben nem a haza jölét és boldogsága, hanem saját elfogult gondolkodása és fanatikus bosszuszomja vezérli. Van nek, kik politikai hitvallásukat egyenlő önző céljakra parkolnak felhasználni. Ilyen figurákat mindenütt lehet találni, s így ilyen természetű, hogy városunkban is leidezik ilyen. Ez alkalommal azonban nem arról, hanem a szabadelvűpártnak a választásoknál a legutóbbi héten kivívott győzelméről akarom lapunk t. olvasóit tájékoztatni.

Midőn az egyházpolitikai javaslatok minden ígatás és a klerikalizmus részéről kifejtett órási ellenállás dacára — kettőnek kivételével, melyek utólagos elfogadása azonban bizonyosra vehető — győztesen kikerültek a képviselőházból és a főrendiházból, lón nagy jayvesztésből, és fenyegetőzés az ultraklerikalizmus ellen. Ájtatos szembefordítással szöriák a voyages villámokat a liberalizmus híveire, mikor aztán látják, hogy a görögűz inkább durvultak, mint félelmet ébreszt, realis fenyegetésekkel állottak elő. A népek nem kell a liberalizmus, a népek nem kellene a reformok!

Ez lett a jelszó, s nyomban utána jött a bosszuszomja fenyegetés: majd a legközelebbi választások alkalmával megkutatják az összes liberális jelölteket.

és mi történt? Megüresedett egymásután három kerület. A klerikalizmus ünnegott. Ime itt a kedvező alkalom a megtorlás! Órási erőfeszítésekkel tették. Mind egy volt, akárhogy győz, csak a győltt koromány jelöltje ne győzzön.

Es az történt, hogy a nép, a szabadelvű polgárok akarata csakugyan megnyilatkozott, de másképp, mint a hogy azon a vonalon várták. Felső-Erdőrt, Komendun, Zarámban meg lett a választás és mind a három helyen a liberalizmus zászlója, a szabadelvűpárt jelöltje győzött. Az első helyen Restelich Andor gr., Körmenben Eötvös Lóránd br., s tagnaplelőre Fűl-szky Agost vallás- és közoktatásügyi államtitár győzött.

A megkezdett campagne ez első elődöntő tüközeiből a nyilvános is, a liberalizmus, de ezzel mi is levonhatjuk a tanulsgot. Azok beláthatják, hogy a magyar nép józanossága nem hagyja magát felhasználni vak eszköznek törekvéseikhez; ezek láthatják, hogy kegyes jelszók alatt miely szelős határig lehet vinni az ígatást, nekünk pedig be kell látnunk, hogy eskás azon zászló alá tömörülhetünk, melynek jelszava: szabadelvűség!

Külföld.

* II. Miklós czár politikája. Az angol királyi család ama tagjainak látoles nyilatkozatai szerint, az kik legközelebbi rokonságban vannak Miklós czárral, egyaránt nem lehet kételkedni a fiatal czár őszintén bevés és határozott n reformbarát jellemében. Azok a magas állású személyek, a kik mikor az eskori trónörökös nagyhazához bármely kastélyban tartózkodott, diákteremték helyén, melybe akkor meadták rála, hogy ő csak abban különbözik az angol királyi hercegektől, hogy szelős erdő szerzetesrelöltösága és bőkeszteret feltűnően hallgatag. Képalkotásánál, jellemét fogrni más programot, mint "béké", képpel sem lehet leltető, hogy boldpoltikai kérdésekben legűbő bízalma azokhoz az orosz államférfiúkhöz van a kiket legmagasabb diplomáciai állásban küldöttek teljes körűn megkérőzötték "Szalé" szelős szelős megkövetet nagy koveve az angol udvára, hogy legközelebb Pétervárra utazni, hová Lobanov Rostowski herceg bécsi orosz nagy követet szintén meghívják. Az angol külügyi hivatalban és a talán még jobban értesült angol udvari körökben elterjedt hírek szerint valószínű tartják, hogy Lobanov Rostowski herceg van kiszemelő Giers ur utódánál és hogy Szalé urat is fel fogják szólítani, hogy london nagy követi állást eszerőle fel a legmagasabb biatali állások egyikevel Miklós czár mellett.

halkécs szenvedőit, gyötörmeit. De még akkor is szorúhonyást tett magának, hogy miert nem szűkűt meg. Miert maradt ott? Egy a mult század romantikájából itt maradt ember volt, a ki nek a jelvet nem mecsokolták be a század naturalis előtt. De hiába volt minden erőlködése, nem tudt megzsabadulni. Oda volt már akkor fűve lelkének egész mindenségével.

Alig mult el nap, hogy ne találkoztak volna és ne fejtgetődt volna a lélekavándorlás élméletét. Később aztán már maguk is elhitték, hogy ezek szerelmi vallomások.

Hanem egy félv nyulva már aztán Edith is megunta ezt a tudományos szerelmet. Egy-egy pillanatra még csak fölükerekedett benne az asszony.

Egy napon elkezdett vele inselkedni. Gyönygőféhér fogai között egy gyufaszálat tartott és bízta Edith, hogy vegye ki. A fiatal ember utána kapott, Edith pedig kacsag futott edőbb. Szájának piros inkarnája látszott a vér bíró lobogása, egy, beszedés szemében megcsillogott az az édes, bűbajos vágy, a mit csak eskők-látszó alaktól. Béla kétszer elodagta a tréfat, de harmadszor már meg sem mozdult az inselkedésre.

A nagy sarokebdőlőben egészen homály volt. A eskutit ablaktáblákon keresztűt felhangzott az utazók tompa moraja, az átelleni falon homályos, csendes árnyak suhanak végig, sil-

Római dolgok.

A "Tribuna" 227. számának vezércikkében fájdelman veszt tudomásul és adja tudára olvasóinak, hogy Romániában az erdélyországi nemzetiugyi pártja néve a szomorú napok bekövetkeztek.

"Meggyőződésünk egész erejével helytelenítjük, hogy a román kormány avagy annak csak egyes tagjai és emberei mindútkább elárulják a nemzetiség kerdést."

Est egy kell érteni, hogy a román kormány megelözte a sok hiábavaló tüntetést, a melyet ennekutána nem fog tűrni, sőt intézkedett hogy a külföldi lapokban is legyen vége valahára a Liga ámtitársain. Ez aztán a "Tribuna" felfogadna szerint ártul: Hosszu, panaszos cikketek így végzi:

"A hatalomban maradási érdekében, vagy olyan érdekében, melyet csak ő fog ismerni — a testvérszorgat kormányja a magyaroknak kedves dolgokat eszeszik, melyek a mi érdekeinkhez nézve kimmondhatatlan károsok. Ez ma már kétségtelen. No, ennyi már igen sok. Most már politikai jellemhiány fogna lenni, ha még tovább is vára-kozó állásban maradnának és az egész világ iránt való bekeszteretből nem mondanák meg hogy mi hiszünk ezen jelenségleg szemben. Megmondjuk tehát tisztán románul: "Azt hiszik, hogy Románia mostani kormánya a legjobb utat van Magyarország kedvéért olyan politikát végzeni, a mely a románizmus és saját mltósága érdekében minden tekintetben ajánlatos". Ez a "Tribuna" írta.

A romániai veres-járti lokat nyakra-főre bísonyítgatják, hogy Párisban a román tudós nemzetiugyi politikára nézve nagyon rossz idők járnak. Mi kedzetül őta meg voltak győződve, hogy a sok hü-bő-ig fog végződni, mert az ámtitársnak, forlításnak mindig meg vannak napjai számlálva.

A "Dreptatea" a helyzetéről.

Ha — ugymond — végig tekintünk ma népeket és érdeklönyök sorain, a tovekenység helyett általános elszántsátt észlelünk. A nemzet tes te a regeli megbevölt órási képűtattja eskűnkbe, a mely lelki vilánsk által ígatva, mondandókat tett, és nem volt képes fölemelkedni. Tehát a bűvelés okát és a montó győgszert kell megkeresni.

A "Gazeta" "Nyelvkerésében" című vezércikkében egy találya, hogy a románok eddig a nyelvkerésében igen engedékenyek voltak. Ezen engedékenység következménye aztán az, hogy Mihály gr. kath. püspök a közözt. miniszter által fel lett hívva, hogy Temesmegyével ne ro-

huette képi az utazók tömegének. Az ő német butorok élők szögleit, faragványainak sötét alapja szinte hangosan vágódott bele abba a tompa, hangtalan homályba. A széles, nagy három alakban berrögzött a sötétlők ég mola esillag-világa.

Az a szép magas asszony egy darabig csak várta, hogy utána jön-e Béla. miközben egy pillanatra volna belenézett a nagy álomöröbe. A fiatal ember utána állott az alaktól. Gyönyörű formájú apostol-fej, mi tomtott szálabban borított selymaphasaság díobarna haja, emösdőva nyujdódtat a szorongó himes virágai közé. Edith pedig mindigban elmerült a nézésbe. Igaz, hogy valami kínosban világtatásban is látta. Az ifjú mögött az ultramarin kők ég képezett hátteret, meg előtte az a beszedés felhőmály lebegett. Apró, hipnotizáló szemében valami kínosnak sugár esillogott, a mit még Edith sem látott soha. Valami igaz, lelket megkapó őszinteség, igazságot látott ott ragyogni.

Mintha csak parancsolat volt, egy ment az ablak felé, ám bimbolyo lépteivel. Básonny tapintatva keszvet átszűrőttora azt a szép apostol-fej, belenézett azokba a lángoló szemekbe, keze lassan lecsuszott és formás karjával magához ölelte Béla, forró esköt nyomott azokra a piros szájszélkre.

Aztán a függöny mögé rejtve lángban égő arcazt, csendesen szögöta:

— Mennyivel jobb lett volna élni veled, nek-d, érte-d...

szony affektálja azt a gondolkozásmódot, a mit mutat, de később belátta, hogy nem így van.

Valami barátságfele fejlődött ki közöttük, a mi később egészen a pajtásodásig ment. Csupa analmas dolgokról beszéltek mindig; de sohasem akarták észrevenni, hogy tulajdonképpen egymás lelkei keresik.

Hízen ez olyan régi, mindennapi történet. Van valami benne a lélek vándorlás problémájából, a telephátia tudományából és az ember megismerakája elhúnt, mert nem éri.

Edith finomabb és a dolgok iránt sokkal érzékenyebb lelke már a második hónapban tudta, hogy Béla szerelmes belé. De próbára akarta tenni, és meg akarta tudni, hogy csakugyan nem esáldótt-e? Nem tudta elhinni, hogy létezik ideális gondolkodású lelkek, a kik csak a lelket szeretik egy asszonynak vagy leányknak. Megkísérlett mindent, hogy Béla kállozza fillegmájából, de az nem sikerűt. A fiatal ember csakugyan nem látott mást, mint az asszonynak azt az édes puháság lelkét, mely őt egészen beburkolta. Érezte, hogy az asszony szereti, de nem meri hinni.

Mintha nem egyszer látta volna azt a küzdelmet Edith arcán, hogy az mint szerette volna nyakába ugrani és megölelni egy édes, megváltó eskőkl.

Nem meri hinni. Aztán lassan-lassan kifolyott előtte Edith nagy és nemes gondolkodása. Megtanulta ismerni

Aláírási felhívás

a „Magyar Jelzálog-Hitelbank“

által f. hó 15-én kibocsátandó

3°-os nyeresemény-kötvényekre.

Kibocsátási árfolyam 110.— frt.

65 évi játéktérrel, évenként 4 hussal, és pedig: 200.000, 100.000, 50.000, 40.000 kor. főnyereseménnyel.

— Első húzás már 1895. jan. 25-én. —

Ezen nyeresemény-kötvények az erre vonatkozó miniszteri rendelet értelmében az összes m. kir. állampénztárnaknál biztosítékkal a fognak fogadlatni.

Minden aláírt sorsjegyre óvadékképpen 3 frt előre s a maradvány legkésőbb 1895. január 10-éig az óvadék különben elvesztése mellett lefizelendő.

Aláírással folyó évi november 15-éig elfogad

Adler L. Jakab
bank- és váltó-üzlete helyben.

— Előnyös részletfizetésre! —

Aradi Butor-Raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomása hozni, miszerint a helyi piacon **Kapn-utca 49. sz.** alatt házban az általános hírnévnek örvénvő

Reinhardt Fülöp

aradi butorgyáros bizományosi üzletét **Grünwald Albert** törvényszéki bejegyzett cézém alatt nyitl tüzeltben folytatott.

Mintán **Reinhardt Fülöp** gyármánya egész Magyarországon mint a legszolidabb és legbizalmasabb kivittél el van ismerve és üzletet dusan berendezett nagy válasszékkel el van látva és a legújabb stíli szerint berendezve, félköröm n. é. közönséget, utatolni szükségleteinél engem meglátogatni.

Mintohogy Reinhardt Fülöp ar gyárának legértékesebb kárpitosát és díszítőjét a helyi piacon rendelkezésemre bocsátotta, azon helyetbe jutottam, hogy a kárpitos, szőnyeg és díszítő szakmában víggy mindennek meglátogatni a legújabb stíli szerint a legújabb árakon eleget tehetek.

Ugyancsak nagy készletet tartok képekben, olajfestményekben, tükörökben, valamint szalon és fűtőszeregekben, továbbá butorszerzetekben a legújabb gyármányokból gyári árakon. Kiténi tisztelettel

Grünwald Albert.

— Verseny nélküli árak! —

HIRDETÉSEK

elérhetőnek

a kiadóhivatalban.

APPEL bizományosi hirdetés.

Ides 1. jelművel: gfr.

A kézdipolyáni „Venus-forrás“

a legkínálóbb égvényes, vasas és jódoz ásványvíz. Szemcsés vagyis szelvényes forrás a **leggyógyhatásosabb** és rendkívül nagy egészségértékű forrás.

a világ legelső rangú élvezeti savanyúvize.

A legrosszabb borral is kellemes italt képez s így nincs többé rossz bor, de magára is a kontinens legkínálósebb csipő, itató itala. A szomszédos lázas-betegségek esetében is csodáló minden csillapítja, és e tekintetben semmi más gyógyszerrel sem pótolható.

Az egyenlő alatti is átszállhat, a néköl, hogy bármely változat is szenvedne.

Dr. Sinkovits Ignác leány, városi és kórházi főorvos, dr. Szántóffy Róbert operatív és konzervatív. Kínáló orvosi tekintélyek, gyógyhatására nagy a következőleg nyilatkoznak:

„A kézdipolyáni „Venus-forrás“ gyógyvíze külön szilárd használatú az emésztés, legeszegek és a helyes borítás, kedélyes érzések, gyűrűk (akrosz) felfutó és a (szilárd) polca, vízszintes (szilárd) érzések, szomjúság, látszólag és máskor hányás ellen.

Az emésztés a a gyomorsav túlságos savanyúságát megemészteli, a gyomor és bélrendszerben képződött nyálka feloldja. A gyomor és bélrendszer fokozza az érvényes feljött.

Az üzem nagyobb mérvű kiterjesztése és szénsavtartó gyár berendezése végett fars kerécsé, vagy esetleg el is szállt. Kezesség továbbá az ország minden részére és Románia névvel is rakatos és egy kávézóval rendelkező utazó is.

Megrendelő a „Venus-forrás“ Iskolá megrendelő a a forrás ből, Szabó Albert, Kézdipolyáni (n. p. Kézdipolyáni), rendkívül első arányú italt.

Szabó Albert,
a forrás ből

HIRDETÉSEK

fölvételnek

a kiadó-hivatalban.

Bodok 1

MATILD-FORRÁS

különösen kitűnő egészséges és szénsavas nátriumos rendkívül gazdag, kristálytisza égvényes-vasas savanyúvíz.

Első rangú aczél-forrás.

A világforgalomban legfelsőbb, legeszegek és legeszegekesebb — megfelelő szakértelemmel természetben kelet — a maga nemében páratlan savanyúvíz.

Legelegánsabb borvíz.

Női bántalmaknál, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál, érvényesítésen alapuló betegségek, páratlan hatású gyógy-ital!

Egy literes égvény víz árn ávegerséssel 5 krajczár.

Brassóban Weiss Mihály-utca 12. szám alatt lévő raktárban, továbbá minden ásványvíz kereskedésben és a vendéglőkben.

Tisztelettel

Győrfy József

a forrás ből, Bodok. (Háromszéknégye).

160 (51—100)

mindent 95 krajczárért.

Hosszafalusi Máté ispán.

(Logofeteln Mateiu.)

— Elbeszélés. —

Írta Péter János. Fordította a „Brassó“ szerkesztője.
Kiss Ferencz kir. tanácsos, ny. tanfelügyelő.

(Folytatás.)

XIII.

Jó darab időt eltelt, mióta Máté nem járt az udvarban.

Nem ment oda, de annál sürribben találkoztott Jonacheval, a ki annál jobban elidegenítette Mariezáttól.

Ma így, holnap amugy beszél neki, míg végre Máté a nélkül, hogy számolt volna azzal, a mit eszelezkik, Jonache előterjesztését elfogadta.

Megállapították a női hozományt, meg az eljegyzés és az esküvő napját.

Minden el volt intézve.

Demeter bojtár másképp indulandó volt, hogy hozza el a leányt, hogy Máté láthassa és ha megszereti, egyszerre tartsák meg az eljegyzést és a lakodalmat.

Máté Jonacheval Demeter bojtártól jött és együtt mentek a falu át. Utánuk jött Miklós logofet.

Jonache vig volt és jobbra-balra tekintgette, levette kalapját és üdvözölte mindazokat, a kikkel találkozott: mintha mondaní akaria volna, hogy a logofet fontos lépést tett. Ellenben Máté lehorgasztott fejjel ment, s mintha terhelő lett volna, hogy az emberek ránéznek, mert azt hitte, hogy a világ tudja, hol volt, mit beszélt és mit végzett. Végre, miután a falut egyik végétől a másik bejáratig, megérkeztek a Jonache házához s mindnyájan benének.

Jonache megcsapta felsőlegnek, hogy hozzon valami ennivalót s hosszossá egy kevés bort is a kedvéért.

Minden megtörtént tüstént, mert Szánka ügyes asszony volt.

Azastalhoz ültek Máté azastalra ült s helyesen, mert ma ő volt az ünnepesi tárgy, s kü-

lönben is — a mi igaz — a ki úgy végez, mint ma Máté végzett, máshova nem is ülhet.

Egymásra tekintettek, de egyik sem szólt semmit.

Ezalatt a gépész neje, Szánka, tyuklevest hozott az asztalra, s a mint Máté megpillantotta, monda neki:

— Jó éraban lett legyen! — Aztán a levest az asztalra tette s a logofetnek kezét nyújtotta.

— Hallgasson meg az Isten! — monda Máté komolyan és megfogta a Szánka kezét. Ennyit szólott a logofet, és miután ezt monda, szemébe sem nézett Szánkának.

Az asztal körén volt, mert Szánka a levest után egyebet is hozott, melyek a vassalános szánkások: aztán leült ő is egy székre s mindnyájan onn kezdtek. Az evés alatt nem beszéltek egyébről, esküs a leves jóságáról.

Miután az asztalon lévővől elfogyasztották, jabsult következett, ezt követte a bor s a borral a szó is megfordult, hogy ennyit beszélnek házasságról: inkább ölni látna volna, hogy egyébről beszéljenek.

Poharat emeltek Máté egészségére és boldogságára, s épen ez rontotta el a felinduló kedvet. Nem szerette, hogy ennyit beszélnek házasságról: inkább ölni látna volna, hogy egyébről beszéljenek.

Ma életén legapróbb részletei jutnak eszébe — monda Máté, fölemelve fejét. — A legapróbb részletekre emlékezem — ismétlé — és minden ezekre gondolok, eszembe jut az is, hogy eleget életem. Mi ez a világ? — monda, fejt kezére bocsátva, s aztán a földre szegte tekintetét. A lefűt átkozta gondolt, s mintha valami tükröt volna fel előtte, melyben egy kép jelent meg, egy kép, melyben látta mindazt, a mit eddig tett.

Néhány pillanatnyi halál-tás után Máté felkapta fejét, kezét a boros evőre tette s meg föltette poharat. Ezután olyan komolyan elkinélt az asztalnál ülőkre, hogy meglátszott rajta, hogy valami nyugtalanság.

— Különös gyermekkorom volt, — kezdte Máté és fejevel bólogott.

A jelenlévők eszalókozza tekintették reá, s a bojtár házban történetekre akarván terelni figyelmét, poharat emeltek.

— Olyan volt a te gyermekkorod is, mint a másoké — kezdte Miklós, aztán az asztalra könyökölve, Jonachera tekintett.

Máté vadul nevetett reá, szakállát a kezébe kapva, és sokáig a helyezében maradt, lenné gondolataiba mélyed, de jóskara összeszedte magát, poharat ő is kitta, s megragadván az üveget, fölött mindenkinek. Odanyújtotta poharait az embereknek:

— Eljött az az hogy éljünk! — Így igazította helyre, aztán szájhöz emelte a poharat, de nem itta ki — Te Jonache és te Miklós, — monda, a poharat kezében tartván — ti barátim vagytok. Osztan mondom nektek, hogy nem igen esik jól az, a mit eszelegetem. Itt ő mit mondottok? Mielőtt ezt a poharat kiürítenétek, mondjátok meg még egyszer: mit csináljatok?

Jonache Mátéra tekintett és aztán Miklósról, de ez utóbbára hordozta szemét majd Jonachera, majd Mátéra.

— Hogyan? Azt kérdezte: mitévő légy? Megietted! — monda csendesen. — Itt nem ad-tad szavadat?

— Ugy van — helyeselte Miklós, holott azt sem tudta, mit helyeselt. De így beszélt, mert Jonache mondott, hogy jól tudta azt, hogy Jonache nem beszél amugy hiába, mielőtt a dolgot jól meg nem fontolta.

— Te Máté, — monda Miklós — Ilona a napokban megérkezik s te meg fogod szeretni. A bojtár leánya volt neked Istenöl rendelve, hogy ne legyen. Tudod, mit beszélünk a bojtár házában; aztán a beszél maradjon beszédnek, ne eszofukj ki s ne adjuk a világ szájára magukat.

— Jó, jó! — monda Máté, némi reménnyel ereszkedvén le a székre. Aztán Jonachera pillantott, kezét pedig sírni fekte hájában tartatta.

Nem sokára felkelt székéről s el akart távozni.

— Ej, maradj még egy keveset! — monda Jonache. — Ne menj csak úgy ni. Igynék még egyet, mielőtt elmennél.

Máté ismét helyére ült.

Mit találtok voln?

A tanyaer monjek? ... Egyedül vagyok. Máshova monjek? ... Hova monjek? — Így tudott Máté és elhatározta, hogy marad.

Sokat beszélgettek együtt; még maradt volna tovább, de nem bírt maradni.

Egyszer el kellett távoznia.

(Folytatás következik.)

T. cz.

Van Szeresénk köztudomásra hozni, hogy Kolozsvárti Belközép-utca 8. szám alatti saját házukban

Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank

Erdélyrészi Fiókja

ezég alatt fióküzletet nyitotunk.

E fióküzlet működését folyó évi november 1-én kezdte meg és annak az összes erdélyi részekre kiterjedő üzlet- és hatásköre következő:

Értékpapírok, ércpénzek s külföldi bankjegyek vásárlása és eladása.

Eülegiek (kölszönök) nyújtása értékpapírokra és ércpénzekre folyó számlában, vagy előre meghatározott összeggel s megállapított lejáratul.

Értékpapírok átvétele megőrzés és kezelés céljából.

Mindenmely tőzsdei megbízások átvállalása a budapesti, bécsi vagy külföldi tőzsdékre

Osztrák vagy külföldi értékre szóló váltók leszámitolása, illetve vásárlása

Utványok és hitellevelek kiállítása a bel- és külföld nagyobb piacaira

Takarékbetétek átvétele könyvesekkre és folyó (cheque) számlára.

Szelvények beváltása, igényvének elárulása, röviden mindazon üzletek folytatása, melyek egy nagyobb szabású bank- és váltóüzlet keretébe beillenek

Fióküzletünk egy főnökögyekben, valamint a tőke elhelyezésére nézve kimerítő és lelkiismeretes felvilágosításokkal szolgál.

Elveink szerint vezetett és általunk minden irányban bethatósan támogatott fióküzletünk képes lesz minden a bank-szakmába vágó ügyet gyorsan és a legkedvezőbb feltételek mellett elintézni, a miért is annak szolgálatait adandó alkalommal igénybe venni kérjük.

Tisztelettel

Magyar Leszámitoló és Pénzváltó Bank.

Nussbächer és Beer bankháza Brassóban.